

ئەمەمان: (قورئان) مان بە ھەق و بە راستى ناردووہ و بە راستىش ھاتۆتە خواری، و تۆمان نەناردووہ مەگەر مزگینیدەر و ترسینەر بی ﴿۱۰۵﴾ قورئانیکمان بۆ تۆ نارد کہ نیشانەکانى جیاجیان تا بەرەبەرە و بە ئارامى بۆ خەلکى بخوینییەوہ، بەراستى ئیمە ئەم قورئانەمان بڕگەبەرگە بە پیدوانى رۆژ بۆ ناردى ﴿۱۰۶﴾ بلى: چ بپروا بیینن یا بپروا نەھینن، ئەوانە کہ بەر لەمە زانست و زانینیان پیدراوہ، کاتى کہ (ئەم نیشانانەیان) بۆ دەخویندريتەوہ ئەرزینگ و چەناگە دەخەنە سەر زوى و بە دەمەوہ) سوژدە دەبەن ﴿۱۰۷﴾ ئەلین: پەرورینەرى ئیمە پاکە، بى گومان بەئینەکانیشى ئەنجام دراون و ئەدرین ﴿۱۰۸﴾ ئەوانە بە چەناگە (و بە دەمەوہ) ئەکەونە زوى بە دەمەووروو خو تخیل دەکەن (سوژدە ئەبەن) و ئەسرىن دەپینن، ھەموو دەمى خۆشکینى و لە خوا ترسییان زیاتر ئەبى ﴿۱۰۹﴾ بلى: خوا یا رەحمان بانگ بکەن، ھەرکامیان لەو ناوانە بانگ بکەن بۆ ئەو ناوگەلى چاک و پسرۆز ھەبە، نوێژەکەت زۆر (بە دەنگى) بەرز یا نرم و نەوى مەخوینە و رینگایەكى مامناوہندى ھەلبێژیرە یانى بە ورتەورت لە بن لیوہوہ مەخوینە ﴿۱۱۰﴾ بلى: سپاس بۆ ئەو خواپەبەگە مەندالى بۆ خوێ دانەناوہ براھەش و شەریک و ھاوبەشیشى لە موئک و ھوکومەت بۆ خوێ دانەناوہ (یار و پشتیوانیکى) لەبەر بى دەسلەتتى و لەبەر کزى لە بەرچاوە گرتووہ، بە ناچارى ھانای بۆکەس نەبردووہ؛ خوا زۆر بە گەورە و گران بزائە ﴿۱۱۱﴾

سوردهى كەھف: كیف ۱۱۰ ئایەتە

سوردهى كەھف: كیف لە مەككە ھاتۆتە خواری و بە (بسمالله) وە ۱۱۰ ئایەتە.

بە ناوى خواى بەخشەر و دللاوین.

سپاس تايبەتى خواپەكە كە ئەم كتيبە (ئاسمانییە) ی بۆ بەندەى (ھەلبژاردەى) خوێ ناردووہ و نارەوانى و نالیكى و نالەبارى تى نەخستووہ و تیا دانەناوہ ﴿۱﴾ كتيبىكە پایەدار و راست و بەلیغ و پتەو و پارێزەرى كتيبەكانى ترە، تا (بەدكاران) لە عەزابى سەختى ئەو بترسینى و بە بڕواداران كە كارى چاك دەكەن مزكینى بدا كە بەراستى پاداشىكى چاكیان بۆ ھەبە ﴿۲﴾ بۆ ھەمیشەیش لەوى (بەھەشت) دەمپننەوہ ﴿۳﴾ (ھەروا) ئەوانەى كە وتوویانە خوا مندالى (بۆ خوێ) داناوہ، بیانترسینى ﴿۴﴾

ئەوان و باووباپيرانيان (هەرگىز) ئەم قسەيان (لە پرۆى راسستىيەوه نەگوتووه و) نەزانیوه، چ قسەيەكى زل لە دەمیان دەردەچى، ئەوانە بىجگە لە درۆ نائىن ﴿٥﴾ جا رەنگە لەبەر كردووى ئەوان خۆت بە غەم و خەفەت لە ناو بەرى، ئەگەر بپروا بەم قسە نەكەن؟ ﴿٦﴾ بەراستى ئىمە ئەوهى لەسەر ئەرزە، كردمانە نەخش و نىگار بۆ (خەلك) و زهوى تا تاقىيان بكەينهوه، كامەيان كار چاكترن؟ ﴿٧﴾ (ئەم زەرق و بەرقە پايدار نىيە) ئىمە ئەوى لەسەر ئەرزە دەكەينه خاكىكى وشكارپۆى قاقر و بى گزوكيا كە هىچى لى سەوز نەبى ﴿٨﴾ نايان وات زانى يارانى كههف و رەقىم (غار و تەتەلەى نووسراو) لە ناو نىشانەكانى ئىمە شتىكى سەرسوورپهينەر بوو؟! ﴿٩﴾ (بىنەوه بىر) كاتى كە ئەم كورپە گەنجانە (حەوت گەنج) چوونە غارىك، جا وتیان: ئەى پەرورەينەرى ئىمە! رەحمەتى خۆتمان بۆ بنىرە و رىگای رزگار بوونمان بۆ مەيسەر (و شىاوى دەسكەوتن بە ئاسانى) و ئامادە بكە ﴿١٠﴾ جا چەندىن سال لەو غارەدا (پەردەى خەومان) بەسەر گوئىاندا كىشا ﴿١١﴾ لە پاشان ئەوانەمان لە خەو هەستاند تا دەرکەوى كاميان لەو دوو دەستە هەر بە هەژمار باشتەر ماوهى خەوى خۆيان ژماردوو (ئەم مانەوهيان لە بىر ماوه (حزىن ئىشارە بە ئىختىلافى ئەو سى كەسەيە لەبابەت ماوهى خەوهكەيان نەك دوو تاقم بووبىن) تەفسىرى ئەبوسعود عىمادى كورد ﴿١٢﴾ ئىمە چىرۆكى ئەوان بە هەق بۆ تۆ دەگىرپىنەوه، ئەوانە گەنجانىك بوون خورت و جەحىل و لاو و بەهەيز كە برۆيان بە پەرورەينەريان هينابوو، ئىمەيش رىنوئىمان بۆ زىاد كردن ﴿١٣﴾ دلى ئەوانمان پتەو كرد، لەو دەمەى وا هەستان و تيان: پەرورەينەرى ئىمە، بەدبەهينەرو پەرورەينەرى ئاسمانەكان و زەوييە، بىجگە لەو خودايى تر بانگ ناكەين، ئەگەر (بانگ بكەين) درۆمان وتوو (شطط دوور لە سنوور، زىادەروى - تەفسىرى ئەبوسعود عىمادى كورد) ﴿١٤﴾ ئەم قەومەى ئىمە خودايانى تر بىجگە لە خويان گرتوو بە خدا، بۆچ لەسەر (خوایى) ئەوانە بەلگەيەكى ئاشكرا ناهينن؟ چ كەسى لەو مرۆفە ستەمكارترە كە بە دەم خواوه درۆ دەكا ﴿١٥﴾

کاتی لهوانه و لهوهی وایجگه له خوا ئهپههستن دووریتان کرد، پهنا به غار (ئهشکهوت) بهرن که پهروهینهرتان (سیبهری) پهحمهتی خۆی له سهرتان رانهگری و پێگای ئاسودهیی و رزگار بووتان بۆ دهکاتهوه و هۆیهکی وایستان بۆ دهپههستی تا به ئارهزوتان بگهیبینی

﴿۱۶﴾ خۆر ئهیبینی که له کاتی رۆژههلاتا به لای راستی ئهشکهوت و غاری ئهواندا کلا دهبوو و له کاتی رۆژئاواوونیشدا به لای چهپدا (کلا ئهبوو)، ئهوان له تهختی گۆرابی و جیگایهکی ههراوی ئهشکهوتهکهدا بۆ خهوتن پاکشابوون و رازابوون، ئهمه له نیشانهکانی خوایه، ههکهس خوا پێی نیشان بدا، جا رینوینی بووه، ههکهسیش گومرای بکا، جا ههگیز پشتیوان و رینوینی بۆ پهیا ناکهی ﴿۱۷﴾ (ئهگه سهرنجتان بدایین) واتان دهزانی بهخهبهرن، کهچی له خهودا بوون و ئیمه به لای راست و چهپ ئهشانه و شانمان دهکردن و سهگهکیان ههردوو زهندی به لای ریسهمی درگای غارهکهدا درێژ و لێی وهرکهوتبوو، ئهگه ئاگاداریت به سهریاندا پهیا دهکرد، به قاچاندن پشتت لهوان دهکرد و بهپهله راتدهکرد و ههلهدههاتی و سهرتاپی ترس دایدهگرتی ﴿۱۸﴾ تا بهم جوړه ئهوانمان له (خهو) ههستان تا پرسیار له بهکتر بکهن، په کۆی لهوان وتی: چهنده نوستووین؟ ئهوانی تر وتیان: رۆژی یا بهشی له یهک رۆژ (چون نهیانتوانی ماوهی نوستیان بزائن) وتیان: پهروهینهرتان له ماوهی خهوتنتان ئاگادارتره، جا ئیستا په کیکتان به دراوی که ههتانه بنیره شار تا بنواری که کۆی (له ئههلی شار) خۆراکی پاکتره، جا ههندی خواردهمه نیتان لهوه بۆ ببینی، بهلام ئهبی زۆر سهرنج بدا و هیچ کهس له ئیوه ئاگادار نهکا که له چ شوینیکن ﴿۱۹﴾ بهراستی ئهگه ئهوانه بهسهر ئیوهدا ئاگاداری پهیا بکهن، سهنگسارتان دهکهن یا دهتانگیرنهوه سهر ئایینی خۆیان و ئیتر ههگیز رزگار نابن ﴿۲۰﴾

ئا بهم جوړه خه لکمان به سهر ئهواندا ئاگادار کرد تا بزائن به راستی به لئین (ی رۆژی بهرئ) ی خوا
 ههقه و رۆژی پهسلان: قیامت شکی تیا نییه، لهو کاته دا له نئو خویندا کیشه کیشیان بوو،
 جا وتیان: چاوه خانوو یا گومه زیکیان له سهر ساز بکهن، پهروه رینه ریان بهوان زانتره، کهسانئ
 که له رازیان ئاگادار بوون، وتیان په رستگه یه که له زارکی درگای ئه شکه و ته که دروست ده که یین
 ﴿۲۱﴾ له پاشان (دهسته یئ) ده لئین: ئهوانه سئ که سن که چواره میان سه که که یانه، دهسته یئ
 (تر) ده لئین: پینج که سن که شه شه میان سه که که یانه، ئه مانه قسه ی بی به لگن، چئو له
 تاریکی و نادیار و غهیب ئه کوتن، دهسته یئ ئیژن: حهوت که سن و هه شته مینیان به شدار:
 سه که که یانه، بلئ: پهروه رینه ری من له ژماره ی ئهوانه ئاگادار تره چ قاس و چ ئه ندازن،
 بیجگه له تا قمی کم بۆی نه چوون و ژماره ی ئهوانه نازانن، جا تو ده مه قاله ی ئهوانه (ببیسه)
 فره له سهر باسه که مه رۆ؛ و له بابته ئهوانه وه له هیچ کهس مه پرسه ﴿۲۲﴾ له باره ی هیچ
 شتی که وه مه لئ سۆزی ئه نجامی ئه ده م ﴿۲۳﴾ مه کهر خوا بیه وئ، هه رکاتی له بیرت چۆوه
 یادی پهروه رینه رت بکه و بلئ: هیوادارم که پهروه رینه رم بۆ رپییه که پرونا کتر له مه رینوینیم
 بکا ﴿۲۴﴾ ئهوانه له غاری خویندا سیسه ت سال مانه وه و نو سالی تریان پئ زیاد کرد ﴿۲۵﴾
 بلئ: خوا به ماوه ی مانه وه یان ئاگادار تره، بهر پیوار و غه ییی ناسمانه کان و زهوی تاییه تی
 ئه وه، په کووا! چهند بینا و چهند ژنه وایه و بیجگه لهو (له خوا) هیچ یار و پشتیوان نیکیان بۆ
 نییه، (خوا) هیچ کهس ناکا به شه ریک له فرمانی خویدا ﴿۲۶﴾ ئه وه ی له کتیبی
 پهروه رینه رت بۆت رهوانه کراوه بیخوینه وه، هیچ کهس نییه بتوانئ قسه کانی ئه و (خودا)
 بگۆرئ؛ په نا و په نا گایه ک بیجگه لهو گیر ناهینئ ﴿۲۷﴾

خۆراگر به له گه‌ل کهسانیکدا به که په‌روه‌رینه‌ری خۆیان به‌یانا‌ن و ئیواران بانگ ده‌کهن، ره‌زای ئه‌ویان ده‌وئ و دوو چاوی خۆت له‌سه‌ریان هه‌لمه‌گره، له‌ حالیکدا جوانی ژیا‌نی پرزه‌رق و به‌رقی دونیا‌ت بوئ، فه‌رمانی که‌سه‌ی مه‌به‌ به‌رپوه که‌ دلێ ئه‌ومان له‌ خۆمان غافل کردوه، چونکه ئه‌و له‌ هه‌وای ئاره‌زووی خۆی په‌یره‌وی کردوه و کاری ئه‌و خراب و زیاده‌ره‌ویه «۲۸» بلێ:

هه‌ق (هه‌ر ئه‌ویه که‌) له‌ په‌روه‌رینه‌رتانه‌وه هاتوه، جا هه‌رکه‌س ده‌یه‌وئ با بپروا بی‌نی و هه‌رکه‌سه‌یش ده‌یه‌وئ با کافر بچ، به‌راستی ئیمه‌ به‌ سته‌مکاران کلێکمان نیل داوه و ئاگرێکمان ئاماده کردوه که‌ گرپه‌که‌ی له‌ هه‌ر لایه‌که‌وه هه‌روه‌کوو کۆن: چادر و زۆم و په‌شمال ده‌وری ئه‌وانی داوه و ئه‌گه‌ر داوای یارمه‌تی بکه‌ن، به‌ ئاوێک یارمه‌تی ئه‌درین وه‌کوو مسی تاوه و قورقوشمی سووربووه وایه که‌ ده‌م‌و‌چاویان ده‌برژین، چ خوارده‌وه‌یه‌کی کریت و خراپه و چ نشینگه‌یه‌ی خراپه که‌ هاوایی دیو و خوانه‌ناسان؟! «۲۹» به‌راستی که‌ساتی که‌ بروایان هیناوه و کاری چاکیان کردوه، ئیمه‌ پاداشی کارچاکان زایه‌ ناکه‌ین «۳۰» ئه‌وانه که‌سانیکن که‌ به‌هه‌شتی هه‌میشه‌یی تابه‌تی ئه‌وانه؛ باغ‌گه‌لی که‌ چۆمه‌ئاو به‌ ژیر داره‌کان و کۆشکه‌کانیدا تیده‌په‌رئ، له‌ویدا به‌ ده‌سه‌ندی زیر ده‌رازی‌ندری‌نه‌وه و جلکی (به‌نرخ) به‌ په‌نگی سه‌وز له‌ هه‌ری نازک و ئه‌ستور له‌ به‌ر ده‌کهن، له‌ حالیکدا پالیان داوه به‌ ته‌خت‌گه‌لی‌که‌وه، چ پاداشی چاک و نشینگه‌یه‌کی چاکه «۳۱» بۆ ئه‌وانه مه‌سه‌ل و چیرۆکی ئه‌و دوو پیاوه بگێره‌وه که‌ بۆ یه‌کی له‌ دوو‌وانه، دوو باغی پر له‌ هه‌موو ترپیه‌کم پچ‌دابوو و ده‌ور تا ده‌وری ئه‌و دوو باغه‌مان پر و ته‌ژی کردبوو له‌ داره‌خورما (و به‌ داره‌خورما ده‌ورم ته‌نیسون) و له‌ نیو ئه‌و باغه‌شدا بیستانیکی پر به‌ره‌که‌تم بۆ ساز دابوو «۳۲» هه‌ر دوو باغه‌که‌ به‌ریان گرتبوو (و میوه‌یه‌کی زۆریان پیوه‌ بوو)، که‌م‌و‌کوورپیان تیدا نه‌بوو (ته‌واو به‌ر بوون) و له‌ نیوان ئه‌و دوو باغه‌دا کانیایکمان هه‌لقولا‌ند (تا باغه‌کانی پچ‌ ئاو بدرئ) «۳۳» خاوه‌نی ئه‌و دوو باغه‌ دارایی و به‌ر و میوه‌یه‌کی زۆری هه‌بوو، جا له‌ حالیکدا که‌ قسه‌ی له‌ گه‌ل هه‌واله‌که‌ی ده‌کرد، پچی وت: من مال و سامان و پوول و دراو و خزمه‌تکار و ده‌س و پیوه‌ند و کوپ و کاژم له‌ تۆ زیاتره! «۳۴»

له حالیکدا سهباردهت به خۆی سته مکار بوو، چووہ ناو باغہ کهی، وتی: باوهر ناکهم ئەم باغہ هیچ کاتیەک له ناو بجی ﴿۳۵﴾ باوهر ناکهم رۆژی پهسلان دابی و بگه ریندریمه وه لای پهروه رینهرم (و قیامه تیش هه بی، ئایا) به راستی جیگه یه کی چاکترم له مه بو ده بی! ﴿۳۶﴾ له حالیکدا دۆسته (خاوہن پروا) کهی قسه ی له که لدا ده کرد، پیی وت: ئایا له خوابه ک که تۆی له خاک و له پاشان له تنۆکه ئاو یک ئافه ریده کرد و له پاشان تۆی کرده پیاو یکی ته و او، حاشا ده کهی ﴿۳۷﴾ به لام من که سیکم که خوا پهروه رینهرمه و هیچ کهس ناکه مه هاوبه ش بو پهروه رینهرم ﴿۳۸﴾ دهبا کاتی چوو به ناو باغه کهت بتگوتبا: ئەمه نیعمه تیکه خوا داویه تی، هیژ و بهر کهت ته نیا به خوابه، به لام ته گه ده بیینی که من له روانگای مال و مناله وه له تۆ که مترم (گرینگ نیه) ﴿۳۹﴾ جا به لکوو پهروه رینهرم چاکتر له باغه کهی تۆ به من بدا و به لایه کی له بهر چاو گیراو له ئاسمانه وه برژیتیتته سه ر باغه کهت، جا بیکاته دهشتیکی چۆل و قافر و بووره و ویشک و بی گیا و گژ ﴿۴۰﴾ یا ئاوه کهی به دلئی زه ویدا رۆچی، جا هه رگیز نه توانی گیری بیینی و که لکی لی و ده رگری ﴿۴۱﴾ (به لای خوا هات) هه موو میوه ی (باغه کهی) هه لوه ری و له ناو بردرا، جا ئه ویش (خاوہن باغه که) هه ی (به داخه وه) ده سی خۆی ده شکانه وه و ده سی لیکنه دا که ئه وه هه مووه مال و دراوه ی لیی (به به لاش) خه رج کردوه، له حالیکدا (داری) باغه کهی هه موو که وتبسون به سه ر یه کدا (و کرووش بسوون) و ده یوت: خۆزیا که سم نه ده کرده هاوبه ش بو خوام ﴿۴۲﴾ بیجگه له زاتی خوا تا قمی نه بوو که به هاوار و بانگیه وه بی و یارمه تی بدا، خۆیشی هیچی له دهس نه ده هات ﴿۴۳﴾ لیره دا ده رکه وت پشتیوانی کردن تابه تی خوی هه قه، هه ر ئه ویشه که چاکترین خیر و بهر زترین سه رته نجامی بو (فه رمانبه ران) هه یه ﴿۴۴﴾ بو ئه وان نه زیله ی ژیا نی دنیا بگیره وه که ههروه کوو ئاویکه که له ئاسمانه وه بیبارینین و له سوینگه ی ئه و (بارانه وه) زه وی رووه کی تیکه ل پیکه ل و لیکدراو له گژوگیا و دار و ده وه ن پر بی و سه ر لیک بدن، جا دوا ی ماوه یه ک ویشک بین و هه لبه وهرین و با بهم لا و ئه ولادا پرش و بلاویان بکا، خوا به سه ر هه موو شتیکیدا خاوہن ده سه لاته ﴿۴۵﴾

مال و كور و كاژ، زير و زهنبهر و خشل و زينته و جوانى ژيانى دنيان و ئەو كارهچاكانهش ده ميينهوه (شتى پايهدار و پر بايهخ و شياو) خيري بو ئيوه لاي پهروه رينهرت باشترو پر هيواتره ﴿۴۶﴾ (بينهوه بير) رۇژئ كه كينه كان ده خهينه بزوتتن و رۇيشتن و زهوى ناشكرا (و ديار) تهختى بنيان ده بينى و ئەوان (مرؤف كهل) كو ده كهينهوه و واز له هيچ يهك له وانه ناهيين ﴿۴۷﴾ ئەوان له يهك ريز ده هينرينه ديدارى خوا، (پيان دهوترى): هه مووتان هاتنه لامان ههر بهو جوړهه كه له سه ره تاوه ئيوه بهدى هينا، به لام ئيوه لاتان وابوو كه ئيمه هه رگيز واده كه تان بو دانانين ﴿۴۸﴾ كتيب (نامهى كردهوهى هه موو مرؤفك) دابنرى، جا تاوانباران ده بينى كه به ترس و له رزن، له وهى كه تيبدان و ئەلين: واى بو ئيمه، ئەمه چ كتيبكه كه هه موو كردهوهيه كى گه و ره و چكۆلهى ئەژماردوه (و به ژمارده له نيو خويدا جيبى كردۆتهوه) و هه موو (جهزاي) كار و كردهوهى خويان به حازرى (ده بينن و پهروه رينهرت له كهسى ستهم ناكا ﴿۴۹﴾ (بينهوه بير) رۇژگارئ كه به مه لائيكه م وت: بو ئاده م سوژده بهرن، جا ئەوانيش سوژدهيان برد، بيجهگه له ئيبليس، ئەو له بنه جنۆكه و له تيره و تۆرمه ي جنۆكه بوو، له فهرمى پارهوه رينهرى ده رچوو، جا ئايا (به م حاله ش) ئيوه توخمى شه يتان و تۆرمه ي ئەو له باتى من ئەكه نه دۆست و پشتيوانى خوتان كه چى دوژمنى ئيوه؟ چ گورپنه وهيه كى خراپه بو سته مكاران ﴿۵۰﴾ له كاتى به ديهاتنى ئاسمانه كان و زهويدا حازرم نه كردن و ههروه ها له كاتى به ديهاتنى خويان (حازرم نه كردن)، من لارپيان ناكه مه ده ستيارى خوم ﴿۵۱﴾ (بينهوه بير) رۇژئ كه خوا ئەلى: ده سا بانگ له وانه بكه ن كه به خه يال لاتان وابوو هاوبه شى منن، بانگيان ده كه ن، كه ندالئيكى هه راومان خسته نيوانيان ههر وه لاميشيان ناده نه وه - ته فسيري ئەبوسعود عيمادى كورد ﴿۵۲﴾ تاوانباران ئاكر ده بينن و تيده كه ن كه ده كه ونه ناوى و رپى گه رانه وه له وا په يا ناكه ن و ده ره تانئيكيان بو نيه ﴿۵۳﴾

به ته حقیق ئیمه له م قورئانه دا هه موو جوړه نه زیله و وینهیه کمان بو خه لک هیناوه ته وه، به لام مرؤف زیاتر له هه موو شتیک وازی له قه قه و چه قه چه ق و چه نه لیدانه ﴿۵۴﴾ ته نیا شتی که به رایبی خه لکی ده گرت و نهیده هیشت بروا بینن و له پهروه ریته ریان داوای لی خوش بوون بکهن، له و سه رده مهی وا ریئوینی روی تی کرد بوون، ته مه بوو که توشی چاره نووسی پیشینان بین، یا عه زابدانی خویان بگاتی ﴿۵۵﴾ ئیمه پیغه مبه ران نانیرین مه گه ر مزکیئیدهر و ترسیئهر (بن)، ته وانه (خوانه ناسه کان) به ناحق چه قه ده کهن تا (به گومانی خویان) به وه هه ق نیشانه کانم له ناویه رن، و ته وان نیشانه کانی ئیمه و ته و کتیبه ی که وا ترسی و به ر ناوان هه ر به گالته و که پی ده زانن ﴿۵۶﴾ چ که سی له وه سته مکارتره که به نیشانه کانی پهروه ریته ریی ئاموژگاری بکری، جا روی لی وهر گیژی و گوناحی که به ده سی خوی نه نجامی داوه له بیر بباته وه، ئیمه په رده مان به سه ر دلئاندا کیشاوه تا تیئه گهن و گویشمان گران کردوون (تا هه ق نه بیسن)، ته گه ر بو لای ری پی راست بانگیان بکه ی، ئیتر هه رگیز ریئوینی نابن ﴿۵۷﴾ پهروه ریته رت لیبور و خاوه ن ره حمه ته، ته گه ر ته وانه ی له به ر ته و کاره خراپه ی کردوویانه بو لی پرسینه وه بیگرتبان ده بوو هه ر گزو گومه ت له پرا و له نا کاو سزای دابان، به لام بو ته وان دهم و ساتیک هه یه که (به گه یشتنی) په نا و ریگیای هه لاتنیکیان بو نامینی ﴿۵۸﴾ ته مانه ته و شارو دیئانه ن که له ناومان بردوون، ته و ده مه ی که سته میان کرد، بو تیا بردنیشیان به لیئ بو کاتی دیاری کردن و قه یران و دهم و ساتیکمان بو دانابوون ﴿۵۹﴾ (بیئنه وه بیر) کاتی موسا ی کوری عیمران) به (یوشه ع - ی کوری نوون) دؤسته جوامیره که ی خوی وت (له م سه فه ره) ناگه ریئمه وه تا ده گه مه جه مسه ر و جیی تیکه لا و بوونی دوو ده ریا یا له ویش به ولاتره دیش بچی ﴿۶۰﴾ وه ختی که گه یشته جه مسه ری دهم تیکه ل بوونی ته و ئاوه، ماسی خویان له بیر چوو، جا ماسی (ش به هه لبلوقان و هه لته کوداته ک به ره و خوار) بو نیو ده ریا خزی و ری پی خوی گرتنه بهر ﴿۶۱﴾

جا كاتى (له جه مسهر و دهم تىكه ل بوونى دوو ئاوه كه) تىپه ر بوون، (موسا) به دؤسته جواميره (هاوسه فه ره) كهى خؤى (يا به بهردهسته كهى خؤى) وت: خؤرا كه كه مان بىنه، به هه قيقهت لهم سه فه رهى خؤماندا رهنجى زؤرمان ديوه، كاتى ناشتاما نه؛ وه رينه؛ يانى بهر قليا نه كه مان له كو ييه بيهينه ﴿۶۲﴾ ئه و (هاورپكهى موسا) وتى: له بيرته كاتى كه چو وينه په ناي ئه و گابه رده (و هه ندى پشوومان دا)، له وى ماسيه كه م له بير چوو، ئه وه شه يتان بوو ئه وهى له بير بردمه وه و ماسيه كه (يش) زؤر سه رنج پرا كيشانه هه لبه زيه وه و خؤى خزانده نىو ده ريا كه وه! ﴿۶۳﴾ موسا وتى: ئه مه، ئه وه يه كه ده مانويست (و به دواى ده گه راي ن)، جا به شوپ و شوينه كهى خؤياندا به سه رنجدان گه رانه وه ﴿۶۴﴾ جا (له نيزيك گابه رده كه) به نده يى له به نده كانى ئيمه بيان دييه وه كه ره حمه تى خؤمان پى دا بوو و له لاي خؤمانه وه زانست و زانياريمان فير كر دبوو ﴿۶۵﴾ موسا به و (عه بده) وت: ئايا به دوات بكه وم تا له وهى فير كراوى، فيرم بكهى كه هؤى به نامانج گه يشتنه ﴿۶۶﴾ وتى: به راستى تو ناتوانى له گه ل من تابشت بىنى! ﴿۶۷﴾ چؤن له راست شتى كدا كه نه مازه و نه خوازه به ناخى راز و نه ينى ئه وه ئاكا دار نيت، خؤرا ده گرى و تابشت دىنى ﴿۶۸﴾ (موسا) وتى: ئه گه ر خوا بيه وى به خؤرا گر و تابستم ده بينيه وه و له هيچ كاري كدا ناهه رمانى تو ناكه م ﴿۶۹﴾ (خدر) وتى: جا ئه گه ر به دوا مدا بى، له بابهت هيچ شتى كه وه پرسى ارم لى مه كه تا خؤم (له كاتى خؤيدا) له و باره يه وه قسه ت بو ده كه م ﴿۷۰﴾ جا هه ر دوو كيان رؤيشتن تا سوارى گه مى و كه شتى بوون، (خدر) كه شتى كهى كون كرد، (موسا) وتى: ئايا كه شتى كه ت كون كرد تا خه لكه كهى نوقوم بكهى، به راستى كاري به دفه رانه ت كر د! ﴿۷۱﴾ پى وت: مه گه ر پى نه وتى قه ت ناتوانى له گه ل من تابشت بىنى ﴿۷۲﴾ (موسا) وتى: له بهر ئه وهى له بيرم چوو لىم مه گره و سه ختم لى مه گره ﴿۷۳﴾ جا رؤيشتن تا تووشى كورپژگه و تازه لاوى بوون، (خدر) ئه وى كوشت، (موسا) وتى: ئايا كه سى كى پاك ت كوشت بى ئه وهى قه تلپكى كر دىنى؟! به راستى كاري كى ناحه ز و ناپه سهندت كر د ﴿۷۴﴾

(خدر) وتی: پیم نهوتی قهت ناتوانی تابشت له گهلا من بپنی؟! ﴿٧٥﴾ (مووسا) وتی: ئەگەر دوای ئەمه له بابەت شتیكهوه پرسیارت لی بکههه، جا ئیتر هاوړپیم مه که، هیچ گله بپشت لی ناکم ﴿٧٦﴾ جا ههردوو رویشتن تا گه بپشتنه گوندیک (ئهنتاکیه که له سووریه دایه) له خه لکه کهی داوای زهواد و خوارده مه نییان لی کردن به لام رازی نه بوون پرایانگرن و نانیان نه دانی، جا لهوئی دیواریکیان دی که (نیزیک بو) بروخی، (خدر) راستی کرده وه، (موسا) وتی: ئەگەر بتویستبا کرئ و مزهیه کت (بو چاک کردنه وهی ئەو دیواره) وهرده گرت ﴿٧٧﴾ (خدر) وتی: ئیستا کاتی جیا بوونه وهی من و تو یه له یه کتر، له دواییدا له وهی تابشتت له سه ری نه بوو ئاگادارت ده کهم ﴿٧٨﴾ به لام ئەو گه میه هی هیندی له هه ژار و بینه وایان بوو که له ده ریادا کاریان پیده کرد، من ویستم عه بیداری بکههه (چونکه) له پشت سهریان پاشایه کی سته مکار بوو، ههه گه میه کی (ساغی) داگیر ده کرد ﴿٧٩﴾ به لام کوره بچووک و تازه لاهه که باوک و دایکیکی خاوهن بروای هه بوو، جا ترسان که تووشی هه له و هه زهیی و مل یادانی کوره که بیان بن ﴿٨٠﴾ جا ویستمان که پهروه رینه ریان له باتی ئەو، مندالی پاکتر و دلۆفانتریان بداتی و بزبان تییهه لینیته وه و قههه بوویان بو بکاته وه ﴿٨١﴾ به لام دیواره که هی دوو تازه لاهوی سیوی و هه تیو له شاره که دا بوو له ژیر ئەودا گه نجی بو ئەوان هه بوو، باوکیشیان پیاوچاک بوو، جا پهروه رینه رت ویستی بگه نه ته مه نی بلووغ و گه نجه که بیان بپننه ده ری، ئەوه ره حمه تی بوو له پهروه رینه رته وه (بو ئەوان) من له خۆمه وه ئەو کارهه نه کرد. ئەمه رازی ئەو کارانه بوو که تو تابشتت له سه ره ئەوان نه هینا ﴿٨٢﴾ له بابەت (زولقهر نهین) هوه له تو ده پرسن، بلی: من هه ندی لهو بابەته وه قسه تان بو ده کهم ﴿٨٣﴾

وامان کرد لەم زەوییه‌دا دەسی برۆا و هەموو ھۆیە کیشمان بۆ رەخساند ﴿۸۴﴾ جا ئەویش لەو سەبەب و ھۆیانە پەپەرھوی کرد (و کەلکی وەرگرت) ﴿۸۵﴾ تا گەیشتە جییی خۆرئاوانشین: تەبەقی رۆژ (و لەوێ) ھەستی کرد کە رۆژ لە چاوە ئاویک (یا لە دەریا) ی لیخن و پرەش و قوراپیدا رۆدەچی و لەوێ لەولایە لەوئالی تووشی ھۆزیک بوو، ئیمە وتمان: ئەی زولقەرئەین! ئایا ئەتەوێ جەرزەبیان بەدی یا شیوہیەکی چاک لە نیویاندا بگریته پێش؟! ﴿۸۶﴾ وتی: بەلام کەسێ کە ناحەقی کردوو (و ھاوبەشی بۆ خوا داناو)، لە دوارۆژدا سزای ئەدەین، لە پاشان دەگیڕد ریتەو لەی پەرورینەری، جا خوا (لە قیامەتدا) سەخت عەزابی ئەدا ﴿۸۷﴾ بەلام ھەرکەس کە برۆا بیئێ و کاری چاک بکا، جا (لە قیامەت) پاداشی چاکی بۆ ئەبێ و ئیمەیش (لە دونیا) کاری لە سەر ئاسان دەکەین ﴿۸۸﴾ لە پاشان لەو کەرەستەکی کە ھەیبوو کەلکی وەرگرت ﴿۸۹﴾ تا گەیشتە جیی رۆژھەلات، (لەویدا) دیتی گۆی رۆژ بەسەر ھۆزیکدا ھەلئێ کە جیا لە رۆژ ھیچ پۆششیکمان بۆ دانەناون (کە بەر لە نووری تەبەقی رۆژ بگری) ﴿۹۰﴾ ئا بەم جۆرە بوو (کاری زولقەرئەین)، بە ھەقیقەت بەوێ ھەیبوو و بەوێ دەیکرد ئاگادار بووین ﴿۹۱﴾ لە پاشان لەو کەرەستەکی کە ھەیبوو کەلکی وەرگرت و رێگەکی گرتە بەر ﴿۹۲﴾ (ھەرھەرا رۆیی) تا گەیشتە نیوان دوو چیا و لە پەنا دوو کێفە کەدا ھۆزیکێ دی کە لە ھیچ زمان و قسەیک حالی ئەدەبوون! ﴿۹۳﴾ (ئەو ھۆزە) وتیان: ئەی زولقەرئەین! بەراستی (یەئجوج و مەئجوج) لەم سەرزەوییه خراب و بەدەفەرن، جا ئایا ئەکری ئیمە خەرجه کەدی بەدەین، تۆ سەدیک لە نیوان ئیمە و ئەواندا ساز بەدی؟ ﴿۹۴﴾ (زولقەرئەین) وتی: ئەوێ خوا پێی داوم باشترە (لەوێ پێشنیاری دەکەن)، جا بە ھێزیک یارمەتیم بەدەن تا لە نیوان ئیوہ و ئەواندا بەربەند و سەدیکێ پتەو ساز بەدەم ﴿۹۵﴾ لەتە ئاسنی گەرەم بۆ بیئێ (و لەسەر یەکیان کەلکە کرد) تا بە تەواوی لاشانی نیوانی ھەر دوو چیاو کێوہ کەدی داگرت و پری کردەوہ، وتی: (بە دەوریدا ئاگر ھەلبکەن و) بیدەمێنن و ئاگرە کەدی خۆش بکەن (ئەوانیش ئاگریان خۆش کرد تا ئاسنەکان سوور بوونەوہ)، وتی: (ئێستا): پاقر و مسی قائم بۆ بیئێ تا بیریژم بە سەریدا ﴿۹۶﴾ جا (سەرئەنجام سەدیکێ پتەوی سازدا) کە ئەوانە توانایان نەبوو (لەبەر بەرزێ) بپەرنە سەری و (ئەوئەدەش قایم بوو) نەیان دەتوانی کونی بکەن ﴿۹۷﴾

وتى: ئەمە لە رەحمەتى پەرورەينەر مەوھىيە، بەلام كاتى بەلئىنى پەرورەينەر م بى، ئەيكوتى بەسەر يە كدا و ئەيكاتە گۆرپايى و تەختى دەكا، وەعدەى پەرورەينەر م هەقە ﴿۹۸﴾ لەو رۆژەدا (كە دنيا دوايى دى) ئەوانە وەھا تەرك دەكەين كە لەئىو يە كدا شەپۆل ئەدەن و جمەيان دى و فوو ئە كرى بە كەلەشاخ و شەپپووردا، جا هەموويان كۆ دەكەينەوہ ﴿۹۹﴾ لەو رۆژەدا جەھەندەم بۆ خوانەناسان دەرئەخەين (و نیشانيان دەدەين) ﴿۱۰۰﴾ كەسانى كە چاويان لە پەردەدا بووہ و يادى منيان نەكردووہ و هئىزى بيستنيان نەبووہ ﴿۱۰۱﴾ ئايا خوانەناسان لايان وا بوو ئەتوانن بەندەكانى من لەباتى من بەكەنە پشتيوانى خويان؟ بەراستى ئيمە جەھەندەممان كردۆتە مەزلەگەى كافران ﴿۱۰۲﴾ ئايا لە زيانكارترين (خەلك) ناگادارتان بەكم كە كين؟ ﴿۱۰۳﴾ كەسانىكن كە تىكۆشانيان لە دنيادا لەناو چووہ، بەو حالەشەوہ لايان وايە كارى چاك دەكەن ﴿۱۰۴﴾ ئەوانە كەسانىكن كە بە نيشانەكان و ليقاى خوا كافر بوون، جا هەر لەبەر ئەوہ كار و كردەوہيان بى سەروشوين و ندا بووہ، جا لەبەر ئەوہ لە رۆژى قيامەتدا تەرازوو و ميزانتيكيان بۆ دانانين ﴿۱۰۵﴾ ئا بەم جۆرە سزايان جەھەندەمە، لەبەر ئەوہى كافر بوون و نيشانەكانى من و پئىغەمبەرانى منيان مەسخەرە دەكرد ﴿۱۰۶﴾ بەراستى كەسانى كە برؤايان هيناوہ و كارى چاكيان ئەنجام داوہ، باغەكانى فيردەوس جيگەيانە ﴿۱۰۸﴾ بلى: ئەگەر دەرياكان بۆ (نووسين)ى واژەى پەرورەينەر م بىسە مەرەكەف، دەرياكان تەواو دەبن و هەلەدەچۆرپين بەر لەوہى كەلام و واژەكانى پەرورەينەر م تەواو بن، هەرچەند وئىنەى ئەو (دەريايانەش) بيئنە كۆمەكيان و فريايان بخەن ﴿۱۰۹﴾ بلى: منيش مەرۆيەكم وەكوو ئيوہ (ئەوہندە هەيە كە) لە خوداوہ فەرمانم بۆ دى كە خواى ئيوہ هەريەكە، جا هەر كەس هيواي بە ديدار و ليقاى پەرورەينەرى هەيە، جا با كار و كردەوہى چاك ئەنجام بدا و لە عيبادەت كردن بۆ پەرورەينەرى خۆى كەس نەكاتە هاوبەشى ﴿۱۱۰﴾